

A full-body photograph of a man standing against a solid green background. He is wearing a brown tweed blazer over a white button-down shirt, blue jeans, and dark brown lace-up boots. He has short brown hair and is wearing glasses. His hands are in his pockets, and he is looking directly at the camera with a neutral expression.

‘Een positieve ervaring
meegeven’

‘Als boswachter wil je juist mensen de natuur in krijgen’

Vincent van Heiningen werd in 2016 kandidaat-notaris bij DAAN Advocatuur & Notariaat in Arnhem. In zijn vrije tijd is hij regelmatig in Nationaal Park Veluwezoom te vinden. Sinds vorig jaar is hij er boswachter.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

‘Als ik buiten ben, en dat ben ik vaak, kijk ik graag om mij heen. Naar bijzondere bomen en planten of naar sporen van herten. Als je wild wilt spotten, heb je ’s ochtends vroeg in de schemering de meeste kans. Overdag houden de dieren zich schuil. Je moet tegen de wind in lopen, anders ruiken ze je. Ook landschaps-historie boeit mij. Op de Veluwezoom kun je nog goed zien waar vroeger de grenzen van de verschillende landerijen waren. Die werden gevormd door wildwallen, aarden wallen met hekwerken die het wild tegenhielden. De natuur en het grondgebruik zijn niet statisch, maar zijn voortdurend in beweging. Zo was er op plekken waar nu bos is, driehonderd jaar geleden geen boom te bekennen. Het hout werd allemaal gebruikt voor VOC-schepen.’

BEWUSTMAKEN

‘Ik houd van de natuur. Niet op een geitenwollensokkenachtige manier, maar ik vind de natuur gewoon machtig interessant. Toen ik klaar was met de notariële beroepsopleiding en wat meer vrije tijd kreeg, kwam ik op de site van Natuurmonumenten een vacature voor een vrijwillige boswachter in de Veluwezoom tegen, mijn favoriete natuurgebied. Sinds een jaar ben ik ongeveer een zondag per maand als boswachter actief. Dat betekent niet dat ik met een vingertje sta te zwaaien en vertel wat er allemaal niet mag. Nee, het idee is dat je bezoekers bewustmaakt van de omgeving en de doelstelling van Natuurmonumenten. Dat gaat beter als ze een positieve ervaring meekrijgen bij hun bezoek. Heeft iemand zijn hond bijvoorbeeld niet aangelijnd, dan leg ik uit waarom het beter is dat wel te doen. Niet alleen om het wild te beschermen, maar ook in het belang van de hond: die overleeft een confrontatie

met de slagstanden van een wild zwijn niet. Zo krijg je de mensen mee in je verhaal. Alleen als iemand echt niet wil meewerken, dan schakelen we de professionele boswachters in. Die zijn buitengewoon opsporingsambtenaar.’

BRAND

‘Afgelopen zomer, toen het zo droog was, hebben we zelfs de politie ingeschakeld. Een man zat in het bos te barbecueën met zijn gezin. In een kuil had hij een vuurtje gestookt. Ondanks vele waarschuwingen voor brandgevaar en verbodsborden om vuur te maken. Mijn collega en ik schrokken ervan en probeerden de man duidelijk te maken dat dit echt niet kon. Nou, hij deed het al jaren, zei hij, en we konden hem niks maken. “Ik gooi die kuil dicht, maar als jij je omdraait, ga ik lekker verder.” De boswachters die met een auto door het gebied surveilleren, waren er snel bij. Uiteindelijk moest de politie eraan te pas komen om de man aan te houden. Twee dagen later bleek er een schroeiplek te zijn ontstaan in de buurt van de vuurkuil. Door een ondergrondse brand. Daar had ik ook nog niet eerder van gehoord. Gelukkig waren we er op tijd bij.’

BELANGEN

‘Natuurmonumenten, een vereniging met ongeveer 700.000 leden, wil natuurgebieden in stand houden en doet dat door ze te beheren. Dat betekent soms ook ingrijpen, want we willen niet dat de natuur altijd haar eigen gang gaat. Dan zou er bijvoorbeeld geen hei meer zijn. Heide is vaak een tussenfase, net als moeras. Het bos wil zich namelijk uitbreiden. Door de hei te laten begrazen, kunnen er geen jonge bomen gaan groeien. Je zou ook een hek om een natuurgebied kunnen zetten en niemand toelaten, maar dat werkt niet. Als boswachter wil

je juist mensen de natuur in krijgen en de verschillende belangen laten zien, die van de flora en fauna, van de wandelaars, fietsers en ruiters die allemaal hun eigen paden hebben, en van de boeren.’

KOFFIEBAR

‘Dat gaat in het notariaat ook zo. Ondernemers leg ik uit wat hun belang is bij mijn werkzaamheden, want dat is waar het voor hen om draait. Bij DAAN, een gecombineerd advocaten- en notaris-kantoor, doen wij als notariaat vrijwel uitsluitend ondernemingsrecht. De advocaten doen daarnaast nog arbeidsrecht en faillissementsrecht. Ik ga graag met ondernemers om. Ze zijn kritisch en houden niet van rompslomp. We willen onze cliënten hier op kantoor een positieve ervaring meegeven. Daar beginnen we al mee bij de entree. Onze officemanager ontvangt de cliënten en biedt een kop versgemalen koffie aan bij de koffiebar. Dat doet zij met veel enthousiasme. Ze is stewardess geweest en hospitality zit haar in het bloed. Bij de koffiebar halen alle collega’s hun koffie en thee, het is er gezellig en op die manier leren wij ook elkaars cliënten -kennen. Die voelen zich daardoor welkom. Zo’n ontvangst hoort wat mij betreft bij de dienstverlening van het notariaat. Een prachtig vak, waar ik mij zeer in thuis voel.’ ■